१५ सर्गः लञ् आच्छादने णूवव्रिष्ट्यामिति व्रिः न गच्छतीति नगः हनजना दिति डः नञोऽनौवाज्झसोरिति पक्षे आदेशाभावः शैलवृक्षौ नगावगावित्यमरः मातुर्भ्राता मातुलोनिपातनात्॥ ११८॥

प्रौर्णावीच्छरवर्षेण तानपौहीन्निशाचरः। वानरा नैजिहद्रामस्तूर्णं रक्षितुमङ्गदं॥ ११९॥

ज०म० प्रौर्णावीदित्यादि। प्रौर्णावीत् छादितवानित्यर्थः विभाषो र्णोरित्यकित्त्वपक्षे रूपं स च निशाचरस्तान्नगान् शरवर्षेणापौहीत् निरस्तवान् उपसर्गादस्यत्यूह्योर्व्वावचनमित्यात्मनेपदविकल्पः रामश्च तद्धनुष्कौशलं दृष्ट्वा अङ्गदं रक्षितुं तूर्णं वानरानैजि हत् व्यापारितवान् ईहतिर्ण्यन्तः॥ ११९॥

भ० प्रौर्णावीदित्यादि। निशाचरः कुम्भस्तान् वाणवृष्ट्या अपौहीत् निरस्तवान् ऊहङ्तर्के अपपूर्व्वन्निवारणेऽपि गेर्व्वास्योहोढेचेति मस्य पाक्षिकत्वात् पं रामश्चाङ्गदं रक्षितुं तूर्णं वानरान् प्रेरया मास ईहङ चेष्टे ञ्यन्तादङ्॥ ११९॥

द्रुतमत्रास्त सुग्रीवोभ्रातृव्यं शत्रुसङ्कटात्। मुष्टिना कौम्भकर्णिञ्च क्रुद्धः प्राणैरतित्यजत्॥ १२०॥